

РЕШЕНИЕ

№ 5904

гр. София, 10.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 03.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **2133** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е във връзка с чл.13 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на А. Б. М., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., срещу РЕШЕНИЕ №3200 от 14.02.2023г. на Заместник-председателя на ДАБ, с което е отказано да му бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут.

По изложените в жалбата съображения, се моли да се уважи същата. Правят се доводи, че актът е постановен в нарушение на материалния закон – чл.8 и чл.9 от ЗУБ. Твърди се, че неправилно ответникът е приел, че Турция, през която преминал кандидатът е „трета сигурна държава“ по смисъла на §.1, т.9, б.“г“ от ДР на ЗУБ. Подчертава се, че видно от Становище на Европейския и социален комитет /ЕСК/ за ролята на Турция в бежанската криза, не е спорно, че страната е ратифицирала Женевската Конвенция за бежанците и Протокола към същата, но прилага географско ограничение към търсещите убежище. Визирано е, че има Закон за чужденците от 2014г. в Турция с разписани 4 вида статут като първоначално сирийците получавали статут на „посетител“, а в последствие и временна закрила, но Турция е имала практика да връща обратно тези кандидати, а понастоящем да ги заселва в тези райони, от където, преди това са прогонени кюрдите. С оглед всичко изложено се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание жалбата се поддържа лично и от адв.Н..

Ответникът е представляван от юрк.Д. като оспорва жалбата и моли да се отхвърли.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ, НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата от 27.02.2023г. по отношение на решението, връчено на 22.02.2023г., е в срок, допустима е, поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

По съществото, съдът съобразява следното:

Производството пред ответника е започнало по молба №4657/2023г. на А. Б. М., [дата на раждане] в [населено място], С., гражданин на С., с етническа принадлежност арабин, с вероизповедание мюсюлманин сунит, женен, с ЛНЧ [ЕГН], които лични данни са установени въз основа на декларация по чл.30, ал.1, т.3 от ЗУБ.

Видно от акта, в интервюто си лицето е посочило, че е напуснало С. м.08.22г. и нелегално е влязъл в Турция. Сочил се, че кандидатът останал 1 месец в Турция, защото искал убежище от европейска държава, поради което и не е бил регистриран в Турция. Според лицето турските власти не отговаряли бързо на подадените молби за закрила. Споделил е, че причината да напусне С. са липсата на сигурност и войната. Баща му починал в престрелка. Отражено е, че не е имал проблеми лично, не е бил арестуван или заплашван, не членува в партия. Заявил е, че е с един бъбрек.

С оглед изложеното ответникът е приел, че не са налице нито основанията по чл.8, ал. от ЗУБ за предоставяне на бежански статут, нито условията по чл.9, ал.1 от ЗУБ за предоставянето на бежански статут. Прието е, че от доклада №МД-702 от 31.10.22г. на Дирекция „МД“ е видно, че сирийците трябва да бъдат предварително регистрирани, преди да бъдат регистрирани като имащи право на закрила, и съответно да се извърши проверка за сигурност. Този период на изчакване за регистрация е различен. Констатирано е, че има затруднения, свързани с регистрацията, но Турция полага усилия на търсещите закрила да бъдат осигурени здравни, социално и образователни услуги. С оглед изложеното е приета за трета сигурна държава и съответно е отхвърлена молбата за закрила.

В СЪДЕБНОТО производство, освен преписката, други доказателства не са представяни.

С оглед изложеното СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

Ответникът, видно от Заповед №03-15 от 03.05.22г. посочена и в акта и приложена на л.36 на основание чл.75 от ЗУБ е компетентен да постанови отказа.

Относно приложението на процесуални и материалния закон и спорния въпрос дали Турция е трета сигурна държава, се констатира следното:

Справката за положението на сирийските бежанци в Турция е от 31.10.2022г. на л.23. т.е. преди повече от една година. Въз основа на същата, ответникът е констатирал, че има проблеми с регистрацията на лицата, но е направил извода, че Турция „полага усилия на търсещите закрила да бъдат осигурени здравни, социално и образователни услуги“. В конкретния случай съдът намира, че лицето е заявило, че има определен здравен дефицит- има един бъбрек. При изложената хипотеза –констатацията, че страната „полага усилия за осигуряване на здравна услуга“ е обща и недостоверна касателно молителя, тъй като предварително проучване, преди лицето да се регистрира като търсещ закрила –е период от време, който може да продължи с месеци. В тази връзка, видно от Директива 2013/32 т.5 трябва държавите членки да приключат процедурата за максимален срок от 21 месеца от подаване на молбата. В действителност Турция не е държава членка, но за да се приеме, че е трета сигурна държава по смисъла на ЗУБ, трябва да има гаранции и в тази насока. Някакво, определено, а не неопределяемо време на изчакване дори за разглеждане на молбата, ако беше подадена.

Отделно, както се подчерта, е има изявление, свързано с т.16 и т.17 от §.1 на ДР на

ЗУБ, че лицето е със специални потребности, защото е от уязвима група, поради здравословното си състояние. Безспорно е, че лицата със специални потребности се нуждаят от специални гаранции- нещо изрично дефинирано от нашия закон и в духа на МН и общностните актове за закрила- обстоятелно като извод, което видно от доклада не може да се направи за Турция с оглед липсата на достатъчно информация в тази насока по преписката.

Също така поради изложената причина Турция не отговаря на определението по §.1, т.9 от ЗУБ за трета сигурна държава. Видно от същото "трета сигурна държава" е държава, различна от държавата по произход, в която чужденецът, подал молба за международна закрила, е пребивавал и: ..б. г) съществува възможност да поиска статут на бежанец и при предоставянето му да се ползва от международна закрила като бежанец;

С оглед изложеното, съдът счита, че преценката на ответника за предпоставките на [чл. 9 от ЗУБ](#), при прилагане на [чл. 75, ал. 2, изр. първо](#) във вр. с [§ 1, т. 7](#) и [9 от ДР на ЗУБ](#) за жалбоподателя е непълна и не са обсъдени всички относими към дефиницията "трета сигурна държава" факти и обстоятелства, конкретно за жалбоподателя. Съгласно разпоредбата на [чл. 75, ал. 2, изречение първо от ЗУБ](#) при произнасяне по молбата за статут се преценяват всички относими факти, свързани с личното положение на молителя, с държавата му по произход или с трети държави. Обстоятелството, че жалбоподателят е лице от уязвима група и мюсюлманин – сунит, безспорно е относимо за преценката на третата държава като сигурна. Не е изследвано какво е положението на сирийските граждани, които са мюсюлмани – сунити и са потърсили международна закрила в Турция. Това обстоятелство трябва да се изследва отделно и по отношение на него трябва да се изложат конкретни мотиви вкл. и касателно твърденията му за лице от уязвима група и данните за отношението и мерките в Турция, за да се приеме като трета сигурна държава.

Във връзка с гореизложеното отказът за предоставяне на хуманитарен статут, базиран на категоричен извод за Турция като "трета сигурна държава" за жалбоподателя, е постановен при съществено нарушение на задължението на [чл. 75, ал. 2 от ЗУБ](#).

По изложените съображения съдът намира, че оспореното решение на заместник - председателя на ДАБ е незаконосъобразно в частта на произнасяне по хуманитарния статут и трябва да се отмени като преписката се върне за ново произнасяне по молбата за закрила на жалбоподателя относно този статут. При произнасянето по молбата трябва да се преценят съобразно изискването на [чл. 75, ал. 2 от ЗУБ](#) всички относими факти, свързани с личното положение на жалбоподателя, с държавата му по произход като се изследват предпоставките на дефиницията "трета сигурна държава" за Турция, в частност религиозната принадлежност "мюсюлманин – сунит" на жалбоподателя, защитен ли е от връщане в С. и в състояние ли е Турция да осигурява закрила на кандидатите като им предоставя съответните права и услуги вкл. в сферата на здравеопазването с оглед неговия конкретен здравен статус.

В заключение за пълнота, трябва да се отбележи, че съставът е запознат, че съдебната практика на ВАС е в насока, че за сирийски кандидати, пребиваващи в Турция, същата се явява трета сигурна държава. В този смисъл - Решение №№ 8362 от 14.08.2023 г. на ВАС по адм. д. № 3905/2023г., IV о., Решение № 6100 от 19.06.2003 г. на ВАС по адм. д. № 8659/2002 г., III о, Решение № 1792 от 16.02.2023 г. на ВАС по адм. д. № 11304/2022 г., IV о.. От друга страна – в практиката на АССГ има и решения в обратния смисъл Решение № 2972 от 3.05.2023 г. на АдмС - С. по адм. д. №

2278/2023 г, Решение № 1150 от 22.02.2023 г. на АдмС - С. по адм. д. № 5438/2022 г..
ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

По жалба на А. Б. М., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С.,
ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ №3200 от 14.02.2023г. на заместник председателя на ДАБ, В
ЧАСТТА, с която е отказано да му бъде предоставен хуманитарен статут.

ИЗПРАЩА преписката на Председателя на ДАБ за ново произнасяне по молбата за
предоставяне на хуманитарен статут на при спазване на дадените с настоящото
съдебно решение задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

В останалата част

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Б. М., гражданин на С. срещу РЕШЕНИЕ №3200 от
14.02.2023г. на заместник председателя на ДАБ, В ЧАСТТА, с която е отказано да му
бъде предоставен статут на бежанец.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен
съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: